

СУХЕНКО Віктор Васильович (21. 04. 1941, с. Рибці Полтавського р-ну Полтавської обл. — 20. 10. 1998, Київ) — скульптор. Державна премія України імені Т. Шевченка (1984). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1989). Член НСХУ (1973). Закінчив Київський художній інститут (1966; викладачі [М. Бронський](#), [М. Лисенко](#), [І. Макогон](#), [О. Олійник](#)), де відтоді й працював на скульптурному факультеті: старший викладач, від 1974 — доцент, від 1993 — професор. Основні галузі — монументальна та станкова скульптура. Тяжів до втілення в реалістичному стилі образів людей великої внутрішньої енергії, сили, таланту. Його творчості притаманні гострота й сміливість композиційних рішень, пластична майстерність. Від 1968 співпрацював з М. Лисенком, [Б. Лисенком](#), [О. Вітриком](#), створивши, зокрема, пам'ятники С. Ковпаку в м. Путивль (Сумська обл., 1971), «Героям форсування річки Південний Буг в 1944 р.» в с. Ковалівка (Миколаївська обл., 1975), жертвам фашизму в Бабиному Яру в Києві (1976), воїнам-землякам, які загинули під час 2-ї світової війни,

у м. Лебедин (Сумська обл., 1978), поетові А. Малишку в Обухові (Київська обл., 1979), перехідні моделі пам'ятників «Жертвам фашизму» в с. Коло-Михайлівка (Вінницька обл., 1980) та С. Ковпаку для Києва, пам'ятник Т. Шевченку в м. Шевченко (нині Актау, Казахстан; обидва — 1981), погруддя академіка В. Ремесла в Пирятині (Полтавська обл., 1980) та ін. Учасник всеукраїнських та всесоюзних мистецьких виставок від 1966. Деякі твори С. зберігають у зібранні Міністерства культури України, НСХУ (обидві — Київ), Донецькому художньому музеї.

Основні твори

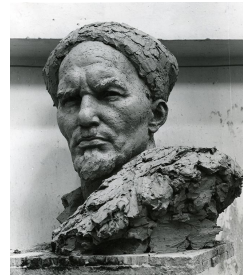
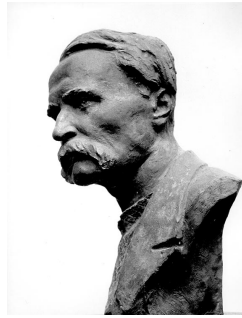
скульптури — «Нескорений» (1966), «Висотник» (1967); погруддя — Героїв Радянського Союзу Д. Бакрадзе (1971), С. Руднева (1972) та С. Ковпака (1973; встановлено на території загальноосвітньої школи № 111 в Києві), генерал-майора П. Авдеєнка в с. Нові Петрівці Київська обл., 1980), О. Коломійця в Білій Церкві (Київська обл., 1981), В. Маяковського в с-щі Гурзуф (АР Крим, 1984), Д. Яворницького (1988), П. Вірського в Києві (1990), О. Довженка (1992); пам'ятники — академіку М. Лисенку на Байковому кладовищі в Києві (1974), художнику І. Чернікову в Запоріжжі (1977), академіку Б. Грекову в Миргороді (Полтавська обл., 1979), Т. Шевченку в м. Короп (Чернігівська обл., 1997); портрети — партизана Рудика Руднева (1974), олімпійського чемпіона А. Писаренка (1983), генерал-лейтенанта В. Лавриненка (1984), механіка-інструктора В. Корольова (1985), П. Куліша, Л. Глібова (обидва — 1998); меморіальні дошки — С. Ковпаку в Києві (1980), М. Грушевському в Москві (1996); композиції — «Перемога» (1987), «На панцині» (1989), «Маруся Чурай» (1994).

Рекомендована література

1. Скульптор Михайло Лисенко та його учні: Каталог. К., 2006.

[І. І. Чуліпа](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Сухенко Віктор Васильович / І. І. Чуліпа // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890868>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).